

Преюдициално запитване от Győri Ítéltábla (Унгария), постъпило на 10 юли 2018 г. — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft./DAF TRUCKS N.V.

(Дело C-451/18)

(2018/C 319/18)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Győri Ítéltábla

Страни в главното производство

Ищец в първоинстанционното производство и въззивник: Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

Ответник в първоинстанционното и във въззивното производство: DAF TRUCKS N.V.

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбата относно специалната компетентност, съдържаща се в член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че „мястото на настъпване на вредоносното събитие“ обосновава компетентността на сезирания съд на определена държава членка, ако:

- в тази държава се намира седалището, основното място на икономическа дейност или центърът на имуществените интереси на ищеца, който твърди, че е претърпял вредата,
- претенциите на ищеца само срещу един ответник (производител на товарни автомобили), установен в друга държава членка, се основават на нарушение, установено с решение на Европейската комисия съгласно член 101, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (предишен член 81, параграф 1 ЕО) и изразяващо се в сключването на тайни споразумения за определяне на цени и увеличение на brutните цени в Европейското икономическо пространство, като това решение има и други адресати освен ответника,
- ищецът е придобил само камиони, произведени от други участващи в картела предприятия,
- няма сведения някоя от срещите, които се приемат за ограничаващи конкуренцията, да е била проведена в държавата на сезирания съд,
- ищецът по принцип е придобивал камионите — според него на изкривени цени — в държавата на сезирания съд и за целта е сключвал договори за лизинг без опция с действащи в тази държава предприятия, но съгласно неговите твърдения е преговарял пряко с дистрибуторите на автомобилите, а лизингодателят е добавял към уговорената от ищеца цена собствен марж на печалбата и разходите по лизинга, като правото на собственост върху автомобилите е преминавало върху ищеца в момента на прекратяването на договора за лизинг, след като страните са изпълнили задълженията си по този договор?

⁽¹⁾ ОВ L 351, 2012 г., стр. 1.